

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094398480.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Det hjalp virkelig et øjeblik, men så begyndte stemmen igen, hæsere og mere ondskabsfuld, og jeg blev bange, for hvad skulde jeg gøre? Jeg stod nu og holdt hammeren ud for ansigtet, indtil mine hænder ligefrem rystede i krampe. Jeg havde tåger for øjnene, og jeg indså, at jeg havde tabt. Hvis det havde været en revolver, så vilde sagen for længst ha været afgjort, men her tog det noen tid med at finde, hvor jeg skulde slå, og enten jeg vilde eller ej, stod jeg nu og hørte på en åbenlys drøftelse om, på hvilket sted det vilde gøre mest virkning at slå. Det lod til, at mit venstre øje havde de bedste udsigter til at blie genstand for denne ondskab; mine armmuskler spændtes, og hånden sigtede af sig selv op mod det anviste sted. Jeg stirrede ufravendt på fanen; dens drejning til venstre var mig imod; jeg samlede al min sekraft på denne fane, og mens jeg mærkede elektriske stød i min arm, der tydede på, at min modstandskraft snart var forbi, så jeg fanen dreje sig langsomt, lisom hypnotiseret af mit blik, og nu pegede den som et hungrigt gribbenæb op på min pande; jeg havde reddet mit øje, men så brast det omsider for mig —